

հայրը Նէճմ-էտ-տին էյուպ՝ այն տտեն Պաալպէքի կառավարիչ, եկաւ դիմելու Շիրքուհի՝ իր հօրեղբօր, որ իր կարգին ներկայացուցուց գանձկա Նուրէտտինի որ գրկաբաց ընդունեց Սալահէտտինը: Եգիպտոսէն Շավերի զիմուսին վրայ Նուրէտտին՝ իր կողմէն իբր պատուիրակութիւն Եգիպտոս զրկեց Շերքուհը և Սալահէտտինը Շավերը հաստատելու իր պաշտօնին մէջ: Շիրքուհը քուրտերու և թուրքերու բանակով մը Եգիպտոս անցնելով յաջողեցաւ Շավերը պաշտօնի վրայ զնել. սակայն Շավեր տեսնելով որ Շերքուհ իր տիրոջ տիրապետութեան համար ձկտուսներ ունի, կը բանակցի Սալահիրաց հետ: Շերքուհ՝ Սալահէտտինի հետ 1169 ին վերջնականապէս յաղթանակ կը տանի անոնց վրայ և Սուլթանը Շավերի բռնապետութենէն միանգամ ընդ միշտ ազատելու համար պաշտօնանկ կ'ընէ գանձկա և Շերքուհ՝ Սալահէտտինի ձեռքով կը կալանաւորէ պաշտօնանկ վէզիրը, երբ ան Ասորւոց բանակին մէջ կը դստուէր արարողութեան մը համար: Սալիֆան այս յաջողութեանց վրայ կը հրամայէ մահուամբ պատժել Շավերը, և ժողովուրդն ալ կը կողոպտէ անոր պալատը: Մէլիք-էլ-Մանսուր տիտղոսով՝ Շերքուհ կ'ստանձնէ բանակին հրամանատարութիւնը (էմիր-էլ-ձուեուհ), բայց երկու ամիս հինգ օր յետոյ կը հիւանդանայ և կը վախճանի 1169 Մարտ 22ին: Սիւրիացի զօրագլուխներուն հակառակ, Սուլթանը Շերքուհին տեղ ընտրեց Սալահէտտինը՝ եղբօրորդին վախճանելոյն, թերևս գանուողներուն ամենէն խելացին ու կարողագոյնը ըլլալուն: Սալահէտտին էլ-Մէլիք-ան-Նասըր տիտղոսը ստանալով ճարտարութեամբ կարողացաւ իր կողմը գրաւել հակառակորդները և արագօրէն Եգիպտոսի բացարձակ տէրը եղաւ իրեն նախորդներուն նման: Եգիպտոսի քաղաքական իրաց վիճակը իմանալով՝ Սալահիրք տաղնապի մատնուեցան և եւրոպական պետութեանց ու Բիւզանդացւոց զիմուսներ ըրին վտանգաւոր կացութեան դարձան տանելու. դիմուսներն անհետեանք մնացին. ու Սալահիրք որքան որ Եգիպտոսի ծովեզերեայ սահմաններուն մօտենալով յարձակուամ գործել ուզեցին, բայց չյաջողեցան ու հտ գարձան: Սալահէտտիները Տամիէտ գնաց՝ Սալահիրք արդէն թողած էին Եգիպտոսը. հոն կռուող թշնամիներ չգտաւ: Այս յաջողութիւնները խելով՝ Նուրէտտին հրաման զրկեց Սալահէտտինի որ Ֆաթիմեան սուլթանին անունը ուրբաթի հրապարակային աղօթքի ատեն զաղրեցնե-